

(1849)

Nro.

207.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 6go Grudnia 1794.

Gazety CXCX.

ANGLIA.

Z Londynu dnia 7. Listopada:

Mowa obronna, którą miał Adwo-
kat Pana *Hardy JP. Erskine* cały ów
proces dokładnie wyjaśnia; istotna iey
treść była następująca:

„Zanim wypełnię ciężki obowiązek,
do którego mię dzień dzisiejszy powołu-
ie,

B 10

ie, dziękuję Sędziom i Przyśiężnym za
 pozwolenie mi spoczynku i wygody,
 którey wymagała natura. Pominę wszy-
 stko, co się nie ściąga do rzeczy, a na
 samym wstępie podpisuję pochwalną ową
 mowę, którą JP, Instygator Jeneralny
 przy rozpoczęciu ninieyszego procesu
 miał o Konstytucyi Angielskiej. Lecz na
 czém że proszę grzecznie się ta wychwa-
 lona iey doskonałość? oto na tém; że
 obywatele mają moc, stanowienia praw
 dla siebie, że w oczach tychże praw są
 sobie wszyscy równi, i że używają be-
 spieczestwa pod sądownictwem bezstron-
 nym. Jeżeli ninieyszy proces ma zdą-
 żać do zachowania nas od bezrządu Fran-
 cuzów, który u ludu tego dla nieiakieyś
 barbarzyńskiej konieczności panuje, toć
 zapewne niezachowamy się od niego przez
 to, jeżeli ślepym uwiedzeni entuzjazmem
 i mniemaną gorliwością, naszej lepszej
 Konstytucyi kilka niewinnych przynie-
 siemy ofiar. Żądam ia u sądu tego dla
 moiego klienta bezstronnej i krwią zi-
 mną wyprowadzonej inkwizycyi, żądam
 zastanowienia się Przyśiężnych, i wzy-
 wam samego Boga, w którego mocy jest
 śmierć i życie, który kieruje czynami
 ludzkiemi, podług którego woli powsta-
 ią,

ia, upadają, i odradzaia się Narody; aby
 zechciał napelnić ich serca duchem spra-
 wiedliwości i prawdy, iżby w tym nie-
 skończonym labiryncie przytoczonych
 dowodów, i odpowiedzi mogli prawdzi-
 wą znaleźć drogę. — Istota zdrady o-
 czyzny, o którą mój klient jest oskar-
 żony, polega na zamiarze zabicia Kró-
 la. Wszystko tu się ściaga do zamiaru
 i przedsięwzięcia iego umysłu, a więc
 muszą nayoczywistsze być przywiedzio-
 ne czyny okazujące tenże zamiar. Je-
 dyne i pewne prawo o *zdradzie Oy-*
czyzny było ustanowione pod *Edwardem*
III., powizechne albowiem przed tém
 trwające prawo o tém czyniło dawniey-
 szą *Anglię* teraznieyszą *Francyą*, bo
 można było przez nadciągniony wykład
 i wymuszone znaczenie nayniewinniey-
 sze mowy i czyny obwiniac o *zdradę*
oczyzny. Wielkim przedmiotem prawa
zdrady oczyzny jest obrona *naturalnego*
i politycznego życia Króla; znayduie się
 tam wyraz; *Compassing the Kings death*
i jeżeli kto podług ułożonego planu i z po-
przedzającą rozmagą na to waży; a w
tym przypadku nie tak się karze, iak
powszeczne zabójstwo, gdzie sam uczynek
podpada karze, lecz bierze się wola za
 sam

sm uczynek. Dlatego pisma naywię-
 kszych naszych Prawników *Hale, For-*
ster, Coke, pełne są upomnień dla sę-
 dziów, aby nie zaraz każdemu czynowi,
 mającemu pozór zdrady zawierzali, lecz
 zupełnie się przywiązywali do słów pra-
 wa; i że potrzeba nayprostszego, nayia-
 śniejszego, i nayoczywistszego dowodu
 na okazanie przedsięwzięcia Królobó-
 stwa. A możnaż będzie to uczynić w
 tym przypadku, gdzie żadnego nie ma
 szczególnego czynu okazującego zamiar
 zabicia Króla? — gdzie przeciwnie 4.
 dni było potrzeba do zebrania w iedną
 na to niby służyć mającey niezmierney
 masy dokumentów, — gdzie dziewięcio-
 godzinney mowy potrzeba było dla wy-
 iaśnienia tylko samey właściwey zasady
 zaskarżenia? — I mogę zaiste dowieść z
 wszystkich processów o zdradę oyczy-
 zny, że się w nich zawsze *littery* prawa
 trzymało, i niezważano na żadną czyn-
 ność, która się wzrącz nieściągała do
 osoby Królewskiej, i iego życia. Luba
 w czasie sprzyśiężenia się przeciw Królo-
 wi *Wilhelmowi* dowiedziono było, że ie-
 go przeciwnicy usiłowali za pomocą
 Francuzów wynieść na Tron wypędzo-
 nego Króla, zład zrzucenie, a może i za-
 bicie

bicie *Wilhelma* mogły nastąpić; wszela-
 koż nastawał sędzia *Holte* na dowiedze-
 nie w prośt tego przedsięwzięcia. Ina-
 czej wniosek z wnioskiem, wypadek z
 wypadkiem, pójdzie w zamianę, tak iak
 w niniejszym przypadku. Mój klient
 miał chcieć oświecenia swych wipółziom-
 ków, aby w nich wraził żądanie *Refor-*
my — to żądanie miało go przywieść do
 zasad Republikantkich — te stać się po-
 wodem do uzbrojenia się — to miało zmie-
 rzać na zgubę rządu — a na koniec życie
 Królewskie w niebezpieczeństwo podać. —
 Wielki Boże! w tym kraju wolności i
 sprawiedliwości! w *Anglii*! w Roku 1794!
 ma to być zdradą oyczyzny! a inkwi-
 zycya taka przychodzi przed Trybunał?
 Mogłbym tu już skończyć; nie jestem
 bowiem troskliwym o życie mego klienta
 przed przyjętymi rządzącymi się sumie-
 niem, lecz chciałbym nie tylko życie ie-
 go, ale też i honor ocalić. Jeżeli Lord
Jerzy Gordon: który w 10,000, ludzi Par-
 lament był otoczył, dla skaflowania ie-
 dnego prawa, został uwolniony; toć *Har-*
dy nie może być zdrajcą oyczyzny,
 który iako Brytańczyk wierności do-
 chował zasądom Konstytucyi. Nic on
 więcej, iak wszystkie członki tych towa-
 rzystw

rzystw nie szukał prócz Parlamentu reformy. Wszyscy uznają potrzebę równey reprezentacyi ludu, pewną zaś jest, że sam Parlament nie przystąpi nigdy do własney reformy, a jakimże sposobem może bydź otrzymana ta reforma, na której dobro narodu polega, jeżeli nie przez Konwencyę samegoż ludu? A luboby jeszcze było tyle podłych szpiegów przytomnych, ile ich jest teraz, którzy za świadków są sławieni przeciw oskarżonym, wszelakoż nie obawiałbym się bynajmniej publicznie tu oświadczyć: że w prowadzone u nas złożyły, jeżeli nie będą uchylone, koniecznie do Rewolucyi wieść muszą. — Te Towarzystwa naśladowały pilnie plan do reformy Parlamentu, który zrobili w Roku 1780. Ministrowie terażnieys. Xiążę de *Richmond*, który nie tak, iak ci na czele pary tuzinów pikinierów, lecz tyśiące nuzbroionych ludzi licząc; zamyslał o wykonaniu planu swego, od tego czasu w Gabinetcie otrzymał miejsce: a ten biedny szewc, (*Hardy*) który w jego wstępował ślady, ma wisieć na szubienicy? Czyż mamy powiedzieć z Poetą: że zbrodnia okryta złotym pancérzem nie może bydź dosięgnioną od ostrza sprawiedli.

dlimosci, a gdy się okryje łatami zdżbtem
flamy przeszytą bydz, zdola? któreż to są
 najmocniejsze przeciw niemu dowody?
 Oto wyznania szpiegów, z których mó-
 wi ieden, że nieco słyszał, co mu drugi
 powiedział, który słyszał od trzeciego,
 który nie wszystkiego wysłuchał, co mó-
 wiono, który nie może sobie przypo-
 mnąć wszystkiego, co słyszał, bo sobie
 nie napisał.

Nie wiem zaiste, gdzie jestem, gdy
 takowe świadectwa w Trybunale *An-
 gielskim* roztrząsane widzę. A czyż to
 podobną do wiary jest rzeczą, aby ta
 garstka ludzi zaszkodzić mogła Królowi,
 mogliż nienawidzić Króla tego, od
 którego nigdy obrażeni nie byli, który
 panuje w sercach swych poddanych, któ-
 rego charakter zasługuie sobie na szacu-
 nek i miłość u wszystkich, i codziennie
 bez straży wyjeżdża? Dla czegoż mamy
 podniecać podeyrzenie niegodne Króla,
 a z strony ludu bynajmniej nie zażno-
 ne? Tron Króla jest zaiste bezpieczny,
 który polega na twierdzach przychylnó-
 ści, i miłości wolnego ludu. Ale jakże może
 lud ten, mówić co myśli, gdy nie jest
 przyzwyczajony reprezentowanym? Towa-
 rzystwa te nic nie przefięwzięły prze-
 ciw

ciw Królowi. ani przeciw *Izbie Lordów*, nastąpią one tylko na izbę niższą, i chcą iey reformy, która organem i głosem ludu bydz powinna. Ta zaś reforma czemużby nastąpić nie mogła bez podania w niebezpieczeństwo naturalney lub polityczney eksystencyi Króla? oskarżają ich iako buntowników przeciw Stanowi. A coż to jest ten *Stan* innego iak lud cały? Przekonany zaiście jestem: że gdyby cały lud był pytany, głos iego wypadłby za trwałością Korony. Lecz ubolewam, gdy takiego uznają za zdrajcę Ojczyzny, który mówi o *pramach człowieka*. — Stoi mi zawsze to w myśli co *Johnson* przy uwolnieniu Lorda Jerzego Gordon wyrzekł: *Ja nienawidzę Lorda Gordon, lecz miło mi widzieć go uwolnionego; ponieważ kocham oyczyznę, i siebie samego.*

Wy Przyjęźni, którzy macie uczynić wyrok śmierci, lub życia współobywatela waszego, liter prawa ściśle się trzymać nieochybnie będziecie.

Reszta potem.